

בש"פ 3472/23 - ואהבה אבי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3472/23

לפני:

כבוד השופטת ר' רונן

המבקש:

ואהבה אבי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד בעמ"ת 34830-04-23 מיום
2.5.2023

בשם המבקש:

עו"ד דוד גולן

החלטה

1. בפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ע' מיכלס) בעמ"ת 34830-04-23 מיום 2.5.2023. בהחלטה זו נדחה עררו של המבקש על החלטת בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (כב' סגן הנשיא השופט ט' פרי) מיום 18.4.2023 במ"ת 4244-01-23, החלטה שדחתה את בקשת המבקש לעיון חוזר בתנאים המגבילים שהוטלו עליו.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 8.1.2023 הוגש לבית המשפט לתעבורה מחוז מרכז כתב אישום כנגד המבקש המייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה ללא רישיון רכב תקף וללא ביטוח. לפי עובדות כתב האישום, בתאריך 4.1.2023 נהג המבקש

ברכב פרטי בעיר כפר סבא "כשהוא שיכור בכך שסירב למסור בדיקת שתן לצורך איתור סמים מסוכנים בגופו לפי דרישת השוטר" וכאשר ברשותו רישיון רכב שתוקפו פג ביום 27.6.2022. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש ובצידה בקשה לשחרורו לחלופת מעצר הכוללת מעצר בית מלא בפיקוח.

3. ביום 10.1.2023 הורה בית המשפט, בהסכמת הצדדים, על הטלת הגבלות על המבקש. כך, נקבע כי עד לתום ההליכים נגדו, ישהה המבקש במעצר בית לילי בפיקוח מפקחים בכל יום בין השעות 21:00 ועד 6:00 בבוקר למחרת בדירתו שבכפר סבא. נוסף על כך, נפסל רישיון הנהיגה של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו (החלטה זו תכונה להלן: ההחלטה המקורית).

4. ביום 30.3.2023 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בתנאים המגבילים שהוטלו עליו בהחלטה המקורית. לטענתו, בשלב שמיעת העדויות התגלו כשלים רבים שיש באפשרותם להביא לזיכויו. עוד נטען כי הדיון נדחה לבקשת המשיבה ומסתמן כי ההליך יגיע לסיומו רק בעוד למעלה מחודשיים. המבקש הדגיש כי הוא אב לילדים קטנים, וכי הריתוק לביתו פוגע במהלך חייו, בטיפול בילדיו ובאשתו ובמצבו הכלכלי. משום כך הוא ביקש כי בית המשפט יורה על ביטול מעצר הבית הלילי שהוטל עליו. לחילופין התבקש כי בית המשפט יורה על קיצור שעות מעצר בית כך שהוא יחול בין השעות 00:00 ועד 6:00.

ביום 18.4.2023 דחה בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז את הבקשה לעיון חוזר. נקבע כי המבקש לא הצביע על שינוי נסיבות או על עובדות חדשות המצדיקים את שינוי ההחלטה המקורית. בית המשפט הוסיף וקבע כי מעובדות כתב האישום עולה מסוכנות ממשית של המבקש, שכן מיוחסת לו עבירה חמורה של נהיגה בשכרות תוך סירוב למסור בדיקת שתן לאיתור סמים מסוכנים.

עוד הוסיף בית המשפט כי גם עברו של המבקש מכביד עליו. לחובתו של המבקש 47 הרשעות קודמות החל משנת 2000, ובהן הרשעה בעבירה זהה לזו המיוחסת לו בהליך דנן משנת 2021 בגינה נדון בין היתר למאסר על תנאי שיהא בר הפעלה אם הוא יורשע בתיק זה; וכן הרשעה משנת 2018 בגין שני אישומים של נהיגה בזמן פסילה, בגינה ריצה עונש מאסר בן ארבעה חודשים.

נוסף על כל אלה ציין בית המשפט כי לחובת המבקש עומדת הרשעה בגין התנהגות פרועה במקום ציבורי משנת 2021 והרשעות נוספות הקשורות בסחר בסמים; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; שימוש בכוח ובאיומים למנוע מעצר; הפרת הוראה חוקית; שוד מזוין ועוד.

בית המשפט אף ציין כי טענת המבקש לפיה הוא מבקש לצאת לעבוד בשעות הלילה לא נתמכה בכל מסמך קונקרטי, וכי לשאלת בית המשפט לעניין זה השיב המבקש כי מדובר בהצעות מזדמנות.

5. המבקש הגיש ערר על ההחלטה האמורה ביום 20.4.2023. בערר חזר המבקש וטען כי הוא נשוי ואב לילדים, כי הוא עובד במספר עבודות, וכי המעצר הבית הלילי בו הוא נתון מזה כשלושה וחצי חודשים גורם לו לנזקים בלתי הפיכים הן מבחינת פרנסה והן מבחינת הצורך של טיפול בילדיו.

לאחר שהתקיים דיון בערר ביום 2.5.2023, החליט בית המשפט לדחות את הערר. הטעם העיקרי לדחיית הערר היה שתנאי השחרור שהמבקש עתר לשנותם נקבעו לפני זמן לא רב - ביום 10.1.2023 - בהסכמת הצדדים. בהסכמה זו לא נקבע כי למבקש תהיה אפשרות לעתור להקלה בתנאים בתוך פרק זמן כזה או אחר. בית המשפט הוסיף וקבע כי מדובר בתנאי שחרור מקלים ביותר, וזאת בהתחשב בעברו התעבורתי המכביד של המבקש. בית המשפט ציין כי מטרתם העיקרית של תנאי השחרור היא להזכיר למבקש כי הוא נמצא תחת השגחה ופיקוח של בית המשפט ושל משטרת ישראל. עוד צוין כי המבקש לא הציג מסמכים התומכים בטענתו כי הותרתו במעצר לילי מכבידה על יכולתו להתפרנס. לבסוף ציין בית המשפט כי מועד הכרעת הדין בעניינו של המשיב קרוב, שכן הוא נקבע ליום 25.5.2023.

על החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערר שלפניי.

טענות המבקש

6. בבקשתו הנוכחית חוזר המבקש ועותר כי מעצר הבית הלילי שהוטל עליו יבוטל. לטענתו, המסוכנות הנשקפת ממנו מתבטאת בנהיגה, ולכן די בפסילת רישיון הנהיגה שלו כדי לאיינה. כן הוא טוען כי לכל אורך התקופה בה הוא מצוי במעצר בית לילי הוא לא הפר את תנאי מעצרו, ועל כן לא היה כל מקום להמשיך להשאיר תנאים אלה בעינם. המבקש אף מציין כי מעצר הבית הלילי בו הוא נותן מוסיף לקשיי הפרנסה שלו, שנפגעה קשות שכן אין הוא יכול עוד לעבוד בשעות הלילה, וכן לקשיי הטיפול בילדיו.

נוסף על כל אלה מציין המבקש בבקשתו כי החלטת בית המשפט המחוזי מיום 2.5.2023 לא כללה התייחסות לפסיקה שצירף בא-כוחו לערר, המתייחסת לגישתו למקרים זהים בהם נקבע שאין צורך במעצר לילי. המבקש טוען כי לאחר שהוקראה בפני הצדדים ההחלטה בערר, פנה בא-כוחו לקלדנית בבקשה לקבל את הפרוטוקול, כשבאותה שעה יצא המבקש עצמו מהאולם בחמת זעם. באותו המעמד העיר בא-כוח המבקש לבית המשפט כי זוהי הפעם השנייה שהמותב לא התייחס לפסקי דין שהוגשו בפניו, שיש בהם לשיטתו לתמוך בערר.

המבקש טוען כי בשלב זה ביקש בית המשפט להוסיף לפרוטוקול את המשפט "לא מצאתי שבדוגמאות אליהן הפנה ב"כ העורר יש כדי לסייע לעורר, שכן ממילא כל מקרה נבחן על פי נסיבותיו". הוא מדגיש כי משפט זה נכתב רק לאחר שבית המשפט דחה את הערר, ומבקש להביע את מורת רוחו מנטיית בית המשפט שלא להתייחס לפסיקה אותה מגיש בא-כוחו.

לשם שלמות התמונה יצוין כי ביום 2.5.2023, לאחר הדיון בערר בבית המשפט המחוזי, הגיש בא-כוח המבקש לבית משפט קמא בקשה לתיקון פרוטוקול, בה ביקש כי יצוין בפרוטוקול שרק לאחר שהעיר לבית המשפט לעניין העדר התייחסותו לפסיקה שצירף, ביקש בית המשפט להוסיף לפרוטוקול הדיון את ההערה בעניין זה (כפי שצוטטה לעיל).

בהחלטה בבקשה לתיקון הפרוטוקול הובהר כי בית המשפט עיין בהחלטות שהוגשו על ידי בא-כוח המבקש במהלך הדיון, ואף ציין בפניו כי כל מקרה נבחן על פי נסיבותיו. עם זאת, לא מצא בית המשפט לפרט את נסיבות המקרים השונים שהוצגו בהחלטתו, וזאת על אף הערת בא-כוח המבקש בתום הדיון. לבסוף הבהיר בית המשפט כי לא נערך כל שינוי בהחלטה לאחר שזאת נחתמה. בנסיבות אלה קבע בית המשפט כי אין מקום לתקן את הפרוטוקול

כמבוקש.

דין והכרעה

7. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות אף מבלי להידרש לתשובת המשיבה.

כידוע, דיון בנושא מעצר ב"גלגול שלישי" לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 שמור למקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינים של הצדדים להליך; או כאשר מתעורר חשש לאי צדק חמור או לעיוות דין, כגון כתוצאה מפגיעה לא מידתית בזכויות הנאשם או אי מתן משקל ראוי לשלום הציבור ולביטחונו (ראו למשל בש"פ 5721/12 בביקר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (14.8.2012); בש"פ 4900/12 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (25.6.2012); בש"פ 4587/21 מריאשקין נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (8.7.2021)).

8. אינני סבורה כי המקרה הנוכחי הוא כזה המצדיק דיון בגלגול שלישי. המקרה אינו מעורר שאלה משפטיות בעלת חשיבות עקרונית, ואף אין בו נסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות התערבות.

בקצירת האומר אציין כי עניינו של המבקש נדון בפני שתי ערכאות שיפוטיות שבחנו את כלל הנתונים הדרושים לשם הכרעה בבקשה לביטול מעצר הבית הלילי בו הוא שוהה. אף אחת משתי הערכאות לא מצאה כי המבקש הציג טעמים המצדיקים את ביטול התנאים שהוטלו עליו. בהחלטותיהן של הערכאות למטה צוין עברו הפלילי המכביד של המבקש וכן העובדה שתנאי השחרור נקבעו לפני מספר חודשים בהסכמתו, ולא חל מאז שינוי נסיבות המצדיק את שינויים.

גם טענות המבקש ביחס להעדר ההתייחסות המפורשת והמפורטת של בית משפט קמא לפסיקה אליה הפנה בא כוחו, אינה משנה את המסקנה שלעיל. די בדברים שצוינו על ידי בית המשפט בהחלטתו מיום 2.5.2023 בבקשה לתיקון הפרוטוקול בהקשר זה. אכן, וכפי שציין גם בית משפט קמא, כל מקרה נבחן בהתאם לנסיבותיו הקונקרטיות. נסיבות אלה נבחנו על ידי שתי הערכאות שלמטה, וכאמור אינני סבורה כי יש מקום להתערב במסקנותיהם הקונקרטיות.

9. לכך יש להוסיף כי ההחלטה בעניינו של המבקש נטועה בנסיבותיו הפרטניות של המקרה, ואף משכך היא אינה מצדיקה מתן רשות ערר ב"גלגול שלישי".

משכך, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, כ' באייר התשפ"ג (11.5.2023).

ש ו פ ט

